

Una dintre cele mai mari tragedii navale românești

Detalii cutremurătoare despre atacul navei „Fundulea”, spuse de supraviețuitori

S-a întâmplat în urmă cu 30 de ani. În 23 noiembrie 1987, cargoul „Fundulea”, încărcată cu praf de marmură, venind din Italia cu destinația Kuwait, tranzita strâmtoarea Ormuz (situată între Golful Persic, la vest, și Golful Oman la sud-est; coasta nordică a strâmtoarei aparține Iranului, iar coasta sudică Emiratelor Arabe Unite și exclavei Musandam a Omanului). În dimineața de 23 noiembrie 1987, la ora 6.00, chiar la intrarea în strâmtoare, cargoul românesc a fost interpelat de o navă militară iraniană, echipajul de pe Fundulea fiind chestionat prin stația Radio despre pavilion, marfă, destinație și locul încărcării. După câteva minute, echipajul a fost informat că poate să-și continue drumul. Patru ore mai târziu, cargoul Fundulea a fost interceptat de altă navă, tot militară la o primă vedere. În realitate, ambarcațiunea era paramilitară. Fără să poarte pavilion sau însemnele specifice armatei, nava iraniană a cerut echipajului de pe Fundulea să oprească motoarele, iar personalul să intre în cabine. După interogarea de rigoare, care a durat aproximativ 45 de minute, iranienii, care se făceau că nu prea înțeleg limba engleză, au simulat plecarea, iar la scurt timp au întors brusc nava către „Fundulea” și au lansat nu mai puțin de 10 rachete pline cu napalm (substanță folosită la fabricarea bombelor incendiare și la aruncătoarele de flăcări). Din cele zece rachete, șapte au lovit zona de cabine, iar în scurt timp o mare parte din cargou a fost incendiat. Comanda vasului a fost aproape distrusă, iar trei membri ai echipajului au fost raniți, printre ei aflându-se și comandantul Radu Lupu.

■ **VICTIME COLATERALE ALE POLITICII LUI CEUȘESCU?** ■ La 30 de ani de la evenimentul nefericit, 10 dintre cei 30 de membri ai fostului echipaj de

Florentin-Dacian Botta, ofițer mecanic 2 pe cargoul „Fundulea” în 1987, a adunat laolaltă 10 din cei 30 de membri ai echipajului. Cu lacrimi în ochi, el și-a adus aminte că, în 23 noiembrie, viața sa a atârnat de un singur fir de ață.

pe „Fundulea” au rememorat trauma prin care au trecut în 23 noiembrie 1987. Florentin-Dacian Botta, ofițer mecanic 2 la acea vreme, cel care pus la cale întrunirea celor 10 supraviețuitori, și-a adus aminte, cu lacrimi în ochi că, în acea zi, viața sa a atârnat de un singur fir de ață. „Mă aflam în cabina mea și stăteam pe marginea patului. Mă pregăteam să mă ridic și să mă duc să mai repar câte ceva. Sincer, nu prea mă trăgea inima. Nici bine nu mi-am terminat gândul că am auzit o bubuitură extrem de puternică, iar în secunda următoare am văzut cum o rachetă trece pe deasupra capului meu, lovind lavoarul și oglinda. Dacă mă ridicam mai devreme, acum nu mai stăteam de vorbă. Practic, îmi zbura capul”, a povestit Botta. Acesta spune și cum că nu înțelege de ce iranienii au atacat nava românească în condițiile în care fostul președinte al României, Nicolae Ceaușescu, care se afla într-o vizită în Egipt la vremea respectivă, era prieten cu toată lumea arabă. „Frustrarea e mare, în condițiile în

care Ceaușescu se avea bine cu toți din regiune. Nu înțelegeam ce au cu noi, mai ales că iranienii au lovit doar partea de cabine. Dacă aveau suspiciuni că transportăm arme (de menționat că în acea perioadă Iranul și Irakul se aflau în război, iar România era bânuită că înarma Irakul), atunci loveau zona de cală. Așa, au pus ținta pe oameni. Cred că erau o facțiune paramilitară, pentru că nu purtau niciun însemn al armatei iraniene. Practic, a fost un atac terorist”, a povestit Botta.

■ **BUCĂTARUL NAVEI, ARS CU UN AMESTEC DE CIORBĂ ȘI NAPALM** ■ Cu lacrimi în ochi rememorează clipele de groază și asistentul medical de pe cargoul românesc, Virgil Balaci. „Am încercat să fac tot ceea ce era mai bine, având doar o trusă medicală rudimentară. Cel mai afectat dintre toți era comandantul Radu Lupu, care avea răni deschise. La cap avea o schijă destul de mare, plus încă una foarte mare în abdomen și care i-a distrus aproape întregul bazin. Din cauza

complicațiilor, la spital i-au amputat ambele picioare. A intrat în comă, din care nici nu și-a mai revenit. Din Dubai, comandantul a fost transferat în România, iar ulterior în Elveția, unde a și murit”, a povestit Balaci. Asistentul medical spune că toți răniții au fost preluați de un elicopter din Dubai, unde condițiile medicale erau excepționale. „Îmi aduc aminte și de bucătarul nostru, Ibis Saban, care avea arsuri pe 42% din suprafața corpului și care a fumegat până a fost dus la spital. Nu aveam ce să îi fac cu amărățele de pansamente pe care le aveam la îndemână”, a conchis fostul asistent medical. Acesta a fost completat de Florentin-Dacian Botta, care a povestit că, la fel ca într-un film tragi-comic, bucătarul navei a fost ars cu un amestec de ciorbă și napalm. „Putem spune că Ibis Saban era să fie „omorât de propria ciorbă”. Lăsând gluma neagră la o parte, îmi aduc aminte că bucătarul pregătea mâncarea la ora când nava a fost atacată. Din nefericire, o rachetă a lovit pur și simplu oala cu ciorbă care clocotea pe foc. Rănilor, în cazul lui Ibis Saban, erau groaznice. Ieșea fum din el”, și-a încheiat povestea Botta, cu lacrimi în ochi.

După stingerea incendiului, operație la care au participat mai multe nave militare din Oman, „Fundulea” a fost remorcată până în portul Sarjah. Inițial s-a pus problema vânzării navei la fier vechi în India, însă nu s-a ajuns la nici o înțelegere cu indienii. În 1988, cargoul „Fundulea” a fost adus de către remorcherul „Hercules” (care era nou la vremea respectivă), până la Galați, unde a fost reparat. Valoarea reparatiilor a depășit 2 milioane de dolari.

Partea a doua a poveștii echipajului „Fundulea” o veți putea citi în următoarea ediție a cotidianului nostru.

Tragedie în lumea teatrului

Marea doamnă a Revistei românești a părăsit scena! Ce spun colegii de generație

Stela Popescu a fost una dintre acele artiste care a adunat în jurul ei zâmbetele și buna-dispozițiile a tuturor românilor. Nu credem că există vreun conațional care să

nu fi auzit de ea, care să n-o fi admirat în filme și pe scenele de teatru, la radio sau, de câțiva ani, în reclame. A marcat generații întregi, începând de pe vremea lui Ceaușescu și până în zilele noastre, fiind o prezență foarte activă pe ecranele, mici și mari, pe scenele de teatru și teatru de

revistă, în studiourile de televiziune și de radio. A fost una dintre puținele păstrătoare ale tradiției Revistei, pe care a încercat să o revitalizeze. Acum, la 82 de ani, celebra,

frumoasa, talentată și senzuala Stela a trecut pragul către cele veșnice. Spirit independent, trăia singură de mulți ani și se mândrea cu asta. Din păcate, așa a și murit, fiind găsită moartă în curte, pe Strada Donici Alexandru, din București, acolo unde locuia, de o rudă. Părea căzută de mult timp și nu s-a mai putut face nimic. Echipajul SMURD sosit la fața locului a constatat decesul. SMURD spune că apelul a fost primit la 15,32, la 112, din partea fiicei. La

fața locului a ajuns un echipaj care a putut constata doar decesul. Conform SMURD, Stela Popescu era decedată de ceva vreme.

■ **REGRETE ETERNE DIN PARTEA COLEGIILOR DE BREASLĂ** ■ DRAGA OLTEANU MATEI Marea

actriță Draga Olteanu Matei a vorbit, cu greu, despre pierderea doamnei teatrului de revistă, Stela Popescu. Draga Olteanu a mărturisit că Stela a fost mereu o femeie puternică, care reușea să însuflească putere și celor din jurul ei. „Era o admirație reciprocă, când Stela a plecat la Brașov să joace acolo și venea la București, eram nelipsită. Nu cred că există un coleg care să nu o fi iubit, să nu o fi admirat și stimat pe Stela Popescu. Ea nu s-a plâns niciodată, nu a știut nimeni că e bolnavă de ceva. Era o luptătoare, o femeie puternică, dădea putere și celorlalți din jurul ei. Era un om extraordinar, cu adevărat o stea strălucitoare”, a mărturisit marea actriță Draga Olteanu Matei, într-o intervenție prin telefon la România TV.

■ **MĂRTURIE EXTREM DE EMOȚIONANTĂ: FLORIN PIERSIC DESPRE STELA POPESCU** ■ Toți colegii de generație ai mării actrițe au fost pur și simplu devastați la aflarea veștii că aceasta s-a stins din viață. Unul dintre cei mai longevivi colegi de scenă ai Stelei

Popescu, Florin Piersic, cu ochii în lacrimi, abia a putut articula câteva cuvinte în direct la Antena 3, la emisiunea Alexandrei Stoicescu. „Sunt terminat. Nici nu pot să plâng. Atât de tare am iubit-o pe această minunată actriță. Niciodată nu am văzut-o tristă. Nu îmi vine să cred. Ea nu a murit și nu va muri niciodată. Era ca o dragălășenie. Publicul era sufletul ei. Am întrebat-o dacă se oprește și a zis că dacă nu e cu publicul ea nu mai e. Nu pot să mă despart de voi decât atunci când mă duc după Stela. O ador și am adorat-o mereu de când am jucat cu ea. Sunt și eu unul dintre cei care au fost îndrăgostiți de Stela Popescu. Am fost și rămân îndrăgostit. Nu pot să cred. Nu-mi vine să cred. E una dintre cele mai triste vești pe care le-am primit în ultimii 20 de ani. Mulți au plecat de lângă mine, dar legătura mea cu Stela era deosebită”, a spus Piersic.

Mai multe informații despre viața tumultuoasă a mării actrițe, puteți citi în ediția online a cotidianului nostru, www.telegrafonline.ro